Ч. 86. Второк 4 мая (21 цьвітня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Положене в Угорщині. — Події в Туреччині.

Віденьскі дневники стверджують, що на передвчерашнім засіданю буджетової комісиї в справі видана державних білетів панував серед опозициї настрій, як би мала она віднести побіду. Опозиция була переконана, що зможе на тім засіданю буджетової комісиї перевести ухвалу резолюциї, яка осуджує поступоване міністра скарбу в сій справі і тим способом заявить ему посередно votum недовіря. Завдяки заходом сторонників міністра скарбу замкнено засідане комісиї, заки прийшло до остаточної ухвали. Резолюция має бути ухвалена на засіданю, яке відбуде ся в слідуючу середу.

„Die Zeit" подає, що загальна підвижка найблизшого спільного буджету на цїли уоруженя армії і фльоти винесе пів мілїярда корон. „N. fr. Presse" заперечує, будьто би Австро-Угорщина мала намір вибудувати більше як 4 величезні воєнні кораблї т. зв. Dreadnought-и.

Цїсар санкционував заснованє упривілейованого рільничого і торговельного банку в Боснї і Герцеґовині. Оголошена в угорскім урядовім дневнику санкция нового рільничого банку викликала велике огірченє між славяньскими послами в австрийскій державній радї. П. Странский і тов. внесли інтерпеляцию до правительства в тій справі. Виплинуло внесене постановленя правительства в стан обжалованя. В пятницю по полудни мала зібрати ся комісия анексийна на засідане, на якім була та справа на дневнім порядку нарад.

Кабінет дра Векерлього, як ми вже доносили, подав ся до димісиї. Вправдї поручено ему тимчасом дальше вести державні справи, однако коаліция вже не єствує. Ся давно вижидана димісия коаліцийного кабінету буде важною в послїдовностях подією для монархії. Конець бо коаліцийного панованя є кінцем олїґархічних, протидинастичних і протимонархічних змагань і полїтики державно-правних дволичностий.

Для народів Угорщини починає ся нова доба спільних змагань з монархом до усуненя високопарних олїґархічних окликів і приверненя великої і сильної монархії та користної народної господарскої працї для подвигненя добробиту населеня. Сотки тисячів переселенців до Америки, роздратоване немадярских народностий, отсе плоди коаліцийного панованя. Мимо всего того лїберальне дневникарство намагає ся доказувати, що без коаліциї не може єствувати і розвивати ся Угорщина.

Прихильники коаліциї намагали ся вправдї доказати перед сьвітом конечність коаліцийного панованя национальним бойкотом против австрийского промислу, однако нїхто не рушив ся і виявила ся тим способом цїла неміч коаліциї.

Нову угоду, котра мала би довести до виконаня давної угоди з перед трех років, треба буде заключити з новими людьми, щирими і чесними державниками, на котрих Корона могла би числити, що они виконають приняті на себе зобовязаня. Ті нові люди повинні перевести проґраму справедливого права виборчого і повної справедливости супротив всїх народностий немадярских.

Вибраний на основі такого справедливого права виборчого, угорский сойм доведе не тілько до вдоволеня всїх народностий в Угорщині, але буде справедливим що до монархічної ідеї.

Новий султан приймив в суботу великого везира, президентів сенату і парляменту та многих инших достойників і урядників, як також многих давнїйших знакомих. З оповідань тих осіб виходить, що новий султан єсть до-

Таємний дім.

Із шведского — Шоляндра.

(Конець).

Том виліз крізь низьке вікно з сутерен і по довших заходах отворив таємний дім. Діставши ся до середини, увійшов до сїний, котрі осьвітлювали ся по части з подвіря; ударив его поганий сплїснїлий воздух. Коло стїни стояла чорна скриня, подібна до тих, які найшов у Петра.

Том вийшов на подвірє, аби відітхнути сьвіжійшим воздухом, але й там був той сам сморід, який виходив з малих бочок і балїй. На подвіри було перетягнених кілька шнурів, на котрих висїли ріжні закровавлені ручники і хустки. На камінній лавці лежало кілька людских черепів.

Всьо то робило дуже відразливе враженє і коли би Том яко маляр не був робив досить анатомічних студий, був би не міг побороти своєї відрази. Коли би дальше не туга за незнакомою, він був би певно утік з того страшного місця. Тепер поволи прояснювала ся для него тайна і він пізнавав укриту робітню славного анатома.

Але аби свою цїль осягнути, мусїв іти дальше; він пійшов по закровавлених сходах до горн і дістав ся до великої комнати, котрої вікна заслонені шовковими занавісами, бачив він з свого мешканя. На середині тої комнати стояв великий, довгий стіл, на котрім лежали всїлякі скляні судини і анатомічні інструменти. Попід стінами стояли великі полиці на книжки. Електричні машини і всїлякі прилади були порозставлювані по цїлій комнаті — і тут був воздух затроєний.

Том отворив двері і увійшов до малого, дуже елеґантно устроєного будоару. Хороший, старий килим вкривав цїлу підлогу, столик до писаня, елеґантна канапа і чудесна висяча лямпа веселили его артистичне око. Стеля була помальована в стилю пятнайцятого століття, але й тут виглядало всьо брудно і непорядно. З тої комнати вела ґалерия на подвірє. На полицях під стїнами стояли якісь горшки і фляшки з написями. На картках були виписані подробиці о віцї ріжних людий. На середнї ґалериї стояв стіл з глубоким рінцем, від котрого ішов жолобок до ринви в стїнї.

На тім столї лежав розрізаний труп женщини в середних лїтах. Череп єї був перепилований і мозок винятий; коло трупа стояв мікроскоп, а на другій стороні лежав труп мужчини.

Коли Том приглядав ся тому всьому, почув нараз пречудний спів альтового жіночого голосу в супроводї фортепяна. Він пійшов за тим голосом і увійшов до великої ляборатории з многими печами і великою кухнею.

Перед кухнею сидїла стара напів одїта женщина і варила в ріжних судинах якісь незвістні річи. На столику побіч неї стояв ряд фляшок з наліпленими картками. Стара, як здавало ся, була глуха; она зовсім не помітила приходу Тома і він осторожно висунув ся з комнати, аби найти співачку. Тепер знав, що то мусить бути Беатрича, котру уважали померлою.

Ідучи другими сходами, вийшов на ґанок, але то не був той, котрий він вже знав. Тут не було чути затроєного воздуха, бо богато вазонків з цьвітами наповнювало его пахощами, а тихо шумячий водограй давав оживляючу охолоду.

Спів роздавав ся все близше.

Вбіжши увійшов він до великого сальону. Мов скамяні́лий станув серед великого неладу в тій комнаті. По кутах стояли величезні лїхтарні, попід стіни канапи, всюди були порозкидані книжки, прилади до писаня, людскі черепи, фізикальні і музичні інструменти — суміш всїляких річий. Посеред сальону стояв великий фотель, на котрім сидів манекін. Мав на собі звичайне темне одїнє і червону камізольку, що так як і сорочка на грудях була розпята. Голова, руки і ноги були поприв'язувані нитками, котрі збігали ся всї в однїй скриньцї. Очи манекина страшно бігали, его уста вічно порушали ся, часами отвирали ся так широко, немов би хотіли всьо пожерти а часом замикали ся так сильно, що чути було, як зуби ударяли о себе. Він сьміяв ся неприродно, его руки і ноги порушали ся, а блїде лице хитало ся на всї сторони.

Співачка при фортепяні співала з диким одушевленем пісню до танцю.

Відтак зірвала ся, підбігла до манекина, обіймила его і почала пристрастно цїлувати,

брим і смирним чоловіком, однако з причини дотеперішного свого відокремленя не єсть добре обзнакомлений з відносинами, хоч супротив єго доброї волі дасть ся то легко направити.

Слідство военного суду против членів давного двора в Ілдізі, духовеньства і вояків громадить материял, який дуже обтяжує Абдул Гаміда. Імовірно той вислід слідства спричинив поголоски про поставлене давного султана в стан обжалованя. Однако то виключене, бо зложене султана з престола єсть і так дуже великою карою.

Абдул Гамід прибув до Солуня майже без гроший, бо не мав часу забрати їх. Уділено єму з державних фондів 1000 фунтів турецких на перші видатки.

Новинки.

Львів, дня 3-го мая 1909

— Іменованя. П. Міністер робіт публичних іменував елєва гірничого, Романа Бржеского ад'юнктом в статуси державних властий гірничих. — Львівский висший суд краєвий іменував офіцияла канцелярийного в Коломиї, Тадея Ґлюдович Сікльоші старшим офіциялом канцелярийним ad personam з полишенєм єго на дотеперішнім місци службовім.

— Доповняючий вибір одного посла до ради державної з міского округа виборчого Самбір-Городок заряджено на день 30 червня 1909 а евентуальний тіснійший вибір на день 6 липня 1909.

— Справи особисті. Президент галицкої Дирекциї почт і телєґрафів, Іван Любич Сефорович, виїхав за урядовими ділами до Відня. Заступництво обняв віцепрезидент Людвик Пікор.

— Оповіщенє. Принятє аспірантів на І рік ц. і к. кадетскої школи для піхоти у Львові відбуде ся з початком року шкільного 1909/10 в половині вересня б. р. Принятє аспірантів на висші літа послідує лиш виїмково. Принятє аспірантів на IV р. є неможливе. Условія принятя на І рік є слідуючі: а) австрийске, взглядно угорске або босн.-герцеґовиньске горожаньство, б) фізичне уздібненє, в) житє бездоганне, г) вік що найменше 14 літ і не переступаючий 17 (1 вересня б.р.), д) укінченє що найменше з достаточним поступом чотирох низших кляс школи реальної або гімназиї, причім не зважає ся на недостаточний поступ в язиках латиньскім і грецкім. Абсольвенти, котрі що найменше з вдоволяючим (добрим) поступом укінчили на підставі розпорядженя ц. к. Міністерства просьвіти з дня 26 червня 1903 р. Ч. 22.503, оснований і зі школами виділовими полученний курс науковий, на котрім язики німецкий і француский, а також альґебра суть предметами обовязковими, можуть бути виїмково приняті до вступного іспиту на перший рік.

Крім сего мусять аспіранти зложити в кадетскій школі вступний іспит і таксу 26 взглядно 160 або 300 корон. Пряме предкладанє просьби до міністерства недозволене.

— Убийство для рабунку. В ліску на дорозі межи Родатичами а Городком згайл. невислідженний доси злочинець напав на молодого хлопака, Йосифа Довгуна, що ніс на почту 20 К, відобрав єму гроші, а хлопця повісив на ремінци на дереві при дорозі.

— Огні. В Довгім, товмацкого повіта, згоріло онодї 35 селяньских загород. Ратунок з причини бурі був тяжкий. Ратував „Сокіл" з сусідних Стриганець. — В Яворі, турчаньского повіта, знищив огонь 22 господарства. — В Волї задеревацкій, долиньского повіта, упало жертвою пожару 70 господарств. На поміч приїхали „Соколи" з Уговної і Дідушиць великих і вратували решту села.— З Коломиї доносять: З причини неосторожности дітий, що бавили ся стріляниною займила ся оногди стодола в німецкій кольонії на Баґінсберґу і в короткім часї згоріло 5 будинків. Огонь загасила до двох годин коломийска сторожа пожарна. — В Яворі коло Турки, селї положеним при шляху зелїзничім Самбір-Сянки займило ся дня 27 цьвітня мабуть від искри поїзду зелїзничого по 4 год. пополудни і при сильнім витрі згоріло 11 загород господарских.

— Дрібні вісти. У Віннїпеґу задумали СС. Служебниці поставити для себе дім і конвікт для дівчат. На збиранє датків позволив місцевий француский епископ і сам жертвував 100 долярів та обіцяв не забувати і на будуче. — Славний український артист, Опанас Карпович Тобилевич (Саксаґаньский) покинув сцену, котрий служив через 26 літ і для відпочинку постановив вибрати ся в дорогу по сьвіті. Насамперед поїде на Кавказ і Крим, відтак до західної Европи а опісля до Індиї, Японії і Австралії. — З днем 1 мая зачало функціонувати перший раз на рахунок міста міске заведене похоронне закупленe від п. Курковского у Львові. — Зажиточний господар і радний місточка Обертина, Олекса Яцик, щез був у великодну суботу без сліду. По 2 неділях знайдено єго труп в ріці Черняві. Здогадують ся, що в часї коли ріка була прибула він допустив ся самоубийства.— В Тернополи арештовано шевця Константина Шпірака або Шпівака підозріного о то що намавляв молоді дівчата нїби до служби, а поправді продавав їх до домів розпусти. — За наливанє телят водою, щоби підвисшити їх вагу покарано у Львові грошевою карою торговельника з Гологір Мехла Боґвера.

— Катастрофи. З Франкфурту доносять: Підчас сильної бурі оногди в полудне завалила ся галя призначена для бальона Парсіваль, причім 3 робітників тяжко поранила а кількох легко. — Сильна буря навістила західні і полудневo західні сторони північної Америки і понищила богато будинків. Дві місцевости зовсім знищені. В Чікаґо згинуло 6 а в Мемфіс 7 осіб. Богато людий поранило. — З Реки доносять: Пароход „Салона", належачий до „Угорско Хорватского" товариства наїхав оногди в ночи у віддалї 5 годин дороги від Венециї на їдучий із Сицилії до Венециї італіяньский вітриловець „Санта Кроче" з набором фосфору. В наслідок удару вітриловець пішов під воду а залогу єго, зложену з 7 осіб виратовано. Набір вітриловця оцїняють на 80.000 К.

— Великий огонь на складі олію і нафти. Величезна чорна хмара серед ясного погідного дня около десятої години рано, яка повисла була сими днями над париским бульварами, перепудила жителїв Парижа. Люди ставали на улицях і питали один другого, що се може бути. Небавком показало ся, що то за з'явище: то займив ся і горів склад олію, нафти і бензини на північній зелїзници, положений в долинї підгородя Сан Денї. На складі тім було яких девять тисячів бочок олію, нафти і бензини а лише що день перед тим привезено ще 900 бочок нафти. З чого займило ся, годі знати; однак припускають, що впала искра з льокомотиви на землю на складі пересякнену нафтою і то спричинило огонь. Робітники з двірця побігли зараз на місце пожежі і хотіли пригасити бухаючу полумінь, але страшенний дим і грізні вибухи не дали їм приступити до огню. Зі всіх сторін збігли ся зараз поліция, сторожі пожарні і тисячі цїкавих та обступили величезне місце пожежі, на котрім що хвиля тріскали зі страшенним гуком бочки нафти і бензини. Надармо розважнїйші люди напоминали, щоби не пхати ся, бо готово прийти до катастрофи; товпа цїкавих однак хітала конче видїти зблизька огненне море, що займало майже 50.000 метрів і пхала ся щораз близше. Аж коли прийшло войско із Сен Денї і приїхав самоїздами сильний відділ поліциї з Парижа, зроблено порядок і розпочала ся робота ратункова, котра однак мало що помагала, бо огонь годі було водою гасити. Як величезний був огонь, можна зміркувати з того, що зелізне руштованє при маґазинах, розпалене до червоности, сьвітило ся мов би горіло. В одній хвили засьвітив якийсь мур яскравим сьвітлом, відтак роздав ся страшенний гук і мур розсипав ся. В слід за тим зробило ся темно на місци пожежі мов би серед ночи, бо чорний дим і густий порох з мурів все покрили, але й зараз блискавки з короткими громами зачали розсьвічувати темряву; то вибухали бочки з нафтою і бензиною. Як би якимсь чудом ніхто з людий

так що манекин перевернув ся. То її дуже розсьмішило і она почала упорядкозувати натки коло єго рук і ніг.

Нараз її сьміючі ся очи побачили налякане лице Тома. Она випрямила ся, простягнула руки і поглянула на него так само дивно, як перший раз на ґанку.

Він стояв мов прикований, між тим як она почала підходити до него тихо і обережно, глядячи уперто в єго очи.

Єї шкіряна запаска була поваляна кровію. Коли вже опинила ся коло него, почала шептати з найліпшою любовію: „О, я знала, що ти прийдеш, я о тобі все думала, а они хотіли мене обманювати, насамперед старий — она боязливо оглянула ся — він єсть моїм вітцем, хоч я померла, а вітак той злочинець напротив, що підрізав собі горло. Яке хороше відкритє зробила я з єго мозком! Я найшла місце, де була у него божевільність! Але удало ся привести єго назад до житя. Ми не могли і тоді ще найти на то спосіб. Але тепер вже удасть ся, я зробила вже відкритє. Тепер то добре знаю, мій любий, мій дорогий.

При тім обіймала сильно Тома за шию і майже дусила єго поцілуями. Але її повні, червоні уста були зимні як лід. Том стояв мов очарований.

— Ти любий мусиш тепер умерти, але я сама убю тебе після всіх правил штуки, буду тебе цілувати, коли будеш умирати, відтак обуджу тебе і ми обоє покладемо того старого др. Сабатіого — гу, гу, колиб ти знав, який страшний той чоловік — до тої чорної скрині, але єго вже не обудимо ніколи, ніколи!

Беатрича притискаючи Тома до себе з силою божевільної, притягнула єго аж до фортепяну, там вхопила незвичайно зручно довгий ніж і хотіла єго вбити єму в плечі.

Том зміркував її намір і положив свою ліву руку на рамя божевільної, так що ніж лиш легко діткнув ся єго плечий.

Але тепер треба було ратувати житє. Він вирвав ся і кинув божевільною з такою силою, що она упала на манекина. Ніж держала судорожно в руках, а що упала на груди, вбив ся він їй в тіло і пробив серце. Она глубоко зітхнула, поглянула з докором на свого мимовільного убийника і померла. — —

Том був мов громом ражений. Але відтак в почутю власної безпечности висунув ся тихцем з дому, замкнув за собою двері, поклав ключ знов на давне місце в мешканю Петра і поклав ся до ліжка. Не спав, але єго сильна вдача піддержала єго. Тут не було вже що робити, але він мусів випровадити ся як найскорше.

Час минав поволи. Вкінци почув, що ґрафиня вернула. Великі каплі поту виступили на чоло Тома. Стара ґрафиня і Петро прийшли, аби звідати ся о єго здоровлє; він просив лиш о спокій і они відійшли.

Настав вечер. Він наслухував з напруженою увагою, вкінци почув, як отворили ся двері дому др. Сабатіого. Роздали ся кроки на сходах і запукано до Петрових дверий. Почув ся шепіт і Том зачув, як хтось скрикнув тихо „Господи Боже!"

Відтак отворили ся тихо двері від ателїє і Петро спитав: „Спите, сіньоре Том?"

Коли не було відповіди, пійшов і на улици роздали ся єго кроки.

Вкінци Том заснув глубоким сном. На другий день рано прийшов Петро як звичайно, але виглядав дуже змішаний, хоч нічим не зраджував ся.

Том пійшов до ґрафині і сказав їй, що о скілько пересьвідчив ся, воздух в тій дільници для него нездоровий і він мусить випровадити ся.

Відтак виїхав він з Риму. Але спомини о Беатричи не давали єму спокою! Він чим раз більше упадав на дусі і нездужав.

По кількох лїтах візвано одного шведского маляря, що мешкав в Римі, аби прийшов до шпиталю, де якийсь єго земляк лежить в великій горячці і заявив бажанє поговорити перед смертию з яким Шведом.

В хвили полекші оповів Том малялреви ту історию о таємнім домі др. Сабатіого.

при тій пожежі не згинув; лиш якийсь робітник, що скочив з даху якогось будинку, зломив собі руку.

Тимчасом на сусїдних полях і дорогах уставило ся було яких десять тисячів людий. Приїхав був також шеф кабінету міністерства робіт з Парижа Бартон і директор поліциї Лепін. Около пів до 3 год. по полудни настав був знов страшенний вибух, мабуть з пивниці чи з мурованого резервоару. Кусні мурів і зеліза вилетіли високо в гору а сторожа пожарна приїхала тепер з мішками піску і зачала засипувати горюче місце. Аж смерком удало ся пожар спинити і на стілько пригасити, що роботу ратункову можна вже було безпечнїйше вести.

— **Ревізия в справі обманьства спадкового.** Голосна справа пофальшованя завіщаня бл. п. Воляньского, котра на якийсь час була притихла, пригадала ся знову ревізиями переведеними сими днями в Станиславові. В четвер приїхав там зі Львова судия слїдчий др. Вергановский і по нараді з президиєю суду і місцевим судиєю слїдчим Дидушиньским переведено рівночасно три ревізиї. Одна комісия ревізийна пішла до канцеляриї адвоката дра Остермана, друга до Ст. Гіршгорна а третя до канцеляриї адвоката дра Шраттера. У сего послїдного, котрий зі своїм тестем Кавфманом єсть вмішаний в справу пофальшованя, забрано всілякі записки списані по жидівски а від дра Остермана, котрий був оборонцем дра Шраттера і Белюховского, забрано всї документи та листи, які відносять ся до тої справи. Судия Вергановский виставив дрови Остерманови письмо, в котрім стверджує, що не виступає против него, яко підозріного о участь в обманьствах, лиш жадає виданя актів, яко від особи третої. В тій самій справі відбула ся ревізия також в канцеляриї дра Авсшнїтта в Бучачи.

† **Помери:** Антін Воляньский, емерит. директор канцеляриї судової, помер в Самборі в 57 р. житя. — Яків Глушка, господар в Колюбичиках, гутятиньского повіта, помер также в 55-ім р. житя. Був то один з тих рідких людий, що своїм добрим примірсм та теплим словом умів потягнути ціле село за собою. Він сам, хотяй неписьменний, зумів скоро і сам і своїх односельчан научити люби ти і свій нарід і свою церков. Він богато причинив ся до заложеня читальні „Просьвіти", каси при читальні і „Сокола" в своїм селі. Працюючи з своїм сьвященником і немногими другами, причинив ся богато до піднесеня тверезости, добробиту і побожности в селі. — Др. Йосиф Лущкевич, член Виділу кравєвого і інспектор шпиталів кравєвих, бувший директор кравєвого шпиталю в Сокали (від 1887 до 1906), помер дня 29. с. м. у Львові.

— **До руских родин.** Головним жерелом доходу товариств „Руска Захоронка" і „Вакацийна Оселя" у Львові бували все на весні вечерницї та равти, получені з танцями і товариськими забавами. Сего року порішив дня 26 цьвітня Комітет, упрошений через оба товариства, що послїдні події у Львові і взагалі наше положенє народне не настроює поки-що до таких забав і тому пораджено обом товариствам, щоби відкликали ся иншою дорогою до нашого загалу. Уважаючи сей погляд Комітету за погляд руского загалу, порішили оба товариства замість устроюваня забав і танців вислати від 1 мая с. р. курсора з лїстою до тих місцевих руских родин, яких знаємо адреси, щоби зволили зложити добровільні жертви на оба товариства, та тим уможливити „Захоронці" заплаченє льокалю, а „Оселї" висилку 50 сиріт на кілька недїль на село. Ціль і велика донеслість обох товариств є найлїпшою для них реклямою. Длятого оба товариства висловлюють надію, що П. Т. Родиці віднесуть ся до них так живчливо і ласкаво як минувшими лїтами. Замісцевих Добродіїв і тих місцевих, яких курсор наш не застане, просимо уклінно о ласкаві жертви на руки одної з підписаних. — За „Руску Захоронку" у Львові: *В. Коцовска*, ул. Каліча ч. 3. За „Вакацийну Оселю": *О. Бачиньска*, ул. Театиньска ч. 7.

Телеґрами.

Відень 3 мая. Дневник законів державних оголосив нове розпорядженє міністерства торговлї в справі утвореня нових округів промислових з особливим узглядненєм сторін з більше розвиненим промислом.

Константинополь 3 мая. Австро-угорский амбасадор Палявічіні зложив вчера в Порті іменем свого правительства желаня для султана і єго пановання. Також італїяньский амбасадор Імперіялї був в тій самій цїли в Порті. Новому султанови зложили вже чолобитню всї власти і всї місцевости европейскої і азийскої Туреччини; лиш з далеких місцевостий, де нема телеґрафу, не надійшли ще повідомленя о чолобитни. Цар надіслав султанови телеґраму з ґратуляциями.

Париж 3 мая. Зі всхідної і середної Франциї доносять о сильних морозах і великих снїгах, котрі наробили великої шкоди у виноградниках.

Берлин 3 мая. До бюра Вольфа доносять з Петербурга: Донесенє варшавских ґазет о близьких пробних мобілїзациях в ріжних містах не потверджує ся.

Цетиня 3 мая. З урядового жерела заперечують вість о стичках з чорногорскими ватагами в новобазарскім санджаку, яко о зовсім видуманих з тим додатком, що чорногорских ватаг взагалі нема.

Петербург 3 мая. До Мешед прибуло ще нове войско росийске, іменно сотня козаків і 50 вояків піхоти з чотирома пушками Максіма. Крім того вислано дня 27. цьвітня ґенералови Снарскому 3 баталїони, 4 сотнї і 2 батериї.

Тебріс 1 мая. (П. Аґ.). Дороги в охрестности Тебріса вже приступні і довіз поживи забезпечений. Брак правильного сполученя з Джульфою. В місті настала нужда.

Надіслане.

Тисяч порад для всїх містить в собі часоп. „Добрі Ради" що можна получити 10 річн. по 1·50 кор. а всї разом за 10 кор., Ів. Данилевич, Стрілецкий Кут (Буковина).

— **Книжки на премії, польскі і рускі,** апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвенники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарні образки доставляє Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск. Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім". — **Книжки висилає ся лиш за надісланєм вперед гроший або за послїплатою.**

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5 59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **$2^{\underline{05}}$**, 5·58, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ $10 \cdot \underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30 *), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11 \cdot \underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*) $10 \cdot \underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, $11 \cdot \underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).